

102561

Om det er beregnet moms i beløpet blir det jo 3,4 milliarder bare det!

Staten vil spare millioner i arbeidsledighetsstrygd, for det må selvfølgelig bli arbeidsledige som får arbeide ved banen.

Når banen blir ferdig vil det gi arbeid for mange. En jernbane vil uten tvil bringe mere virksomhet til regionen, skape nye bedrifter, og vil spare millioner i frakt. Og turismen vil vokse enn mer.

Kanskje våre landsmenn i sør vil se seg råd til å se sitt land! Mesteparten av dem som bor i Sør-Norge har ikke det.

En jernbane er en verdi for fremtiden, noe nyttig for kommende slekter. En jernbane kan forsvare et under-skudd i budsjettet.

Et milliardlån for å dekke under-skudd på budsjettene uten at våre etterkommere får annet igjen enn forurensinger og søppel, er en skandale og en skam for oss alle.

En jernbane er da en verdi vi etterlater oss. Kan vi bygge en elektrisk jernbane med kraft fra Alta, vil det være av dobbel verdi. En slik jernbane forurenser ikke, mens en vei støver, bilene osrer jo av olje og dreper «normalt» flere hundre hvert år.

Summa summarum: Det er hull i hodet å fortsette å lappe på dårlige veier... Det er lønnsomt for staten, altså for oss alle å bygge Nordnorgebanen...!

A.Kj. Mikkelsen
Tromsdalen

Quisling og jødene

Visste Quisling at de norske jødene som ble deportert for 50 år siden, gikk utryddelsen i møte?

Per Hunshamar (Kort og Godt 11. november) mener at den loven Quisling ga 26. oktober 1942 om inndragning av jødernes formue, beviser det. Deportasjonen kunne umulig være ledd i å gi jødene en god start i et nytt land, slik Quisling tidligere hadde gått inn for, følgelig må den ha vært et bevisst «opplegg til utryddelse».

Hunshamars resonnering kan virke logisk nok. Men det følger ikke de faktiske forhold.

Tyskernes aksjon i oktober-november 1942 siktet mot å få arrestert og deportert samtlige norske jøder, på samme måte som liknende aksjoner var i gang i mange andre okkuperte land. Hva som faktisk skulle skje med de deporterte, kunne ingen på dette tidspunkt vite. «Den endelige løsning» var strengt hemmelig og ulovlig, selv i tysk sammenheng. Mest sannsynlig ville jødene bli samlet i områder i Polen-Ukraina, i ghettoer i byene eller jordbrukskolonier på landet, for derfra å avtransporteres til oversjøisk område etter at krigen var slutt.

Først sent på våren 1943 begynte det å ryktes i NS-ledelsen at jødene fra Norge kunne ha blitt drept i leirene i Polen. Vi vet ikke hvor ryktet kom fra, men i alle fall én gang i 1943 sto det noe om «gasskamre» i en illegal avis. Det gikk imidlertid så mange slags rykter under krigen, og de færreste fant grunn til å tro på akkurat dette, hva enten man befant seg i NS eller motstandsbevegelsen. Selv det norske informasjonsmiljøet i Stockholm, som skulle hatt de aller beste kanaler, var ukjent med «den endelige løsning» helt til slutten av krigen.

Under arrestasjonen i 1942 var det oppstått dragkamp om de norske jødernes formuer mellom tysk SS og norske myndigheter. Vanligvis konfiskerte SS alt. Det var slik Himmlers organisasjon gjorde seg rik. I Norge avskar imidlertid Quisling-regjeringen denne mulighet, og vedtok inndragning før SS fikk forgrepet seg på annet enn armbandsur og smykker. En bestemmelse i loven var rettet spesielt mot hva SS kunne ha rukket å stjele fra jødene de første dagene. Jødernes formuer skulle forbli i Norge. De ble derfor bestyrt som særskilte

bo - i alt 1300 stykker - av Finansdepartementet gjennom hele krigen. Verdien gikk ikke inn i de hjelpefond som andre beslaglagte formuer forsvant i, men tilhørte statskassen, og ville utvilsomt bli levert tilbake av finansminister Prytz om jødene hadde fått vende hjem eller på annen måte gjort krav på sine eierandeler.

Det var altså en god mening med loven. Men den virket selvfølgelig ikke slik. Listene over de lange rekker av navngitte beslag som ble trykt i avisene, fortonte seg som dystre budskap om hva som kunne bli disse norske borgere til del av opprørende overgrep. NS-regimet var jo kjent for sin antisemittisme. Formuesinndragningen var dertil det eneste tiltak mot jødene som ble meldt offentlig i Norge, bortsett fra at innvandringsforbudet ble satt inn igjen i Grunnloven. Arrestasjonen og deportasjonen høsten 1942 var rent tyske tiltak, som ikke ble offentliggjort.

Det er derfor ikke rart at Per Hunshamar eller andre kan ha fått det inntrykk at konfiskasjonen var ledd i utryddelsen. Men det var den altså ikke.

Hans Fredrik Dahl

Dagbladet

HOVEDREDAKSJONEN: AKERSGATA. 49, OSLO • POSTADRESSE: POSTBOKS 1184, SENTRUM; 0107 OSLO

SENTRALBORD (02) 31 06 00:

Kl. 07.30-24.00, søndag 16.00-22.00.
Direkte linjer når sentralbordet er stengt:
Sentralredaksjonen 31 07 42, Vaksjef 31 07 81,
Utenriksredaksjon 31 07 72, Sporten 31 07 98,
Diktafon 31 07 92, Setterifaktor 31 07 51,
Portvakt 31 08 88.

Telegramadr.: Dagbladet, Oslo. Telex 71020

DIREKTE TELEFONER:

Tipstelefonen.....(02) 20 00 00
Telefax:
Løssalg.....(02) 31 09 25
Redaksjonen.....(02) 42 95 48 / 31 09 79
Annonseavdelingen.....(02) 36 24 61
Administrasjonen.....(02) 31 06 08
Økonomiavdelingen.....(02) 31 06 06
Telefoto.....(02) 42 22 57 / 42 78 92
Kjørekontoret
(02.00-14.00, lørd. -11.00).....(02) 97 33 19
Løssalg.....050 30 100
Distribusjon.....(02) 97 33 19
Dagbladsentralen.....(02) 42 85 67
K/S A/S Dagblad-Trykk, Lørenskog (02) 97 33 16

LOKALREDAKSJONER:

Nord-Norge-kontoret:
Storgt. 36, 2. etg., Postboks 469, 9001 Tromsø.
Tlf. 083 82 095 / 86 769. Telefax: 083 58 180
Journalister: Terje Myklevoll, tlf. privat: 083 71 805
Per Lars Tonstad, tlf. privat: 083 74 788

Trøndelagskontoret:
Fjordgata 25, Postboks 845, 7001 Trondheim.
Tlf. 07 52 87 09. Telefax: 07 52 25 03
Journalister: Kjell-Ivar Myhr, tlf. priv.: 07 53 46 95
Morten Stokkan, tlf. priv.: 07 51 59 80

Vestlandskontoret: Nygårdsgt. 17-19, 5015 Bergen.
Tlf. 05 32 09 29. Telefax: 05 32 90 57.
Journalister: Leif Stang, tlf. privat 05 16 65 47
Linda Jensen, tlf. privat: 05 31 70 08

Rogalandskontoret: Verksgt. 62, 4013 Stavanger.
Tlf. 04 52 13 76. Telefax: 04 53 44 29.
Journalister: Lars Helle, tlf. privat: 04 87 01 62.
Sør-kontoret: Tollbodgata 9, 4611 Kristiansand.
Tlf. 1 155 / 21 131. Telefax: 042 20 992.
Journalister: Birger Folmar, tlf. privat: 042 91 354.
Eivind Pedersen, tlf. privat: 042 98 707

Telemarkkontoret: Nedre Hjelleggt. 15, 3700 Skien.
Tlf. 03 53 09 90. Telefax: 03 53 09 95.
Journalist: Bernt Blomquist, tlf. privat: 03 50 19 35.
Lillehammerkontoret: Storgata. 148, 2600 Lillehammer.
Tlf. 062 60 311. Telefax: 062 60 313.
Journalister: Kristian Skullerud, tlf. privat: 062 55 438
Øystein Jarlsbo, tlf. privat: 062 54 934

UTLANDET:

New York: 30 River Road, Apt. 22 C, Roosevelt Island,
New York, N.Y. 10044, USA.
Tlf.: 095-1 (212) 355 25 67.
Telefax: 095-1 (212) 759 25 58.
Journalist: John Arne Markusen.
c/o New York Newsday, Two Park Avenue, New York,
n.Y. 10016 USA. Tlf.: 095-1 (212) 532 68 94.
Telefax: 095-1 (212) 532 69 32.
London: 13 Marlborough Road, Ealing, London W5,
England. Journalist: Jan Tystad.
Tlf.: 095-44 (8) 77 76 29.
Telefax: 095-44 (8) 840 68 13.
Berlin: Rubensasse 98, 1000 Berlin, 41.
Journalist: Håkon Lund.
Tlf.: 095-49-30-855-0282. Telefax: 095-49-30-855-0184

Stockholm: Aftonbladet, Globen, 105 18 Stockholm.
Tlf. 095-46-8-72 52371.

Journalist: Kjersti Skotheim, tlf. priv. 095-46-8-66 81426.

AVDELINGSLEDERE I REDAKSJONEN:

Nyhetsavdelingen.....Tormod Haugstad
Nyhets Spesial.....Arne O. Holm
Politisk avdeling.....Dag Kullerud
Lederavdeling.....Gudlev Forr
Kultur/debatt.....Steinar Hansson
Kultur/rapportasje.....Anne Thurmann-Nielsen
Utenriksavdelingen.....Arvid Bryne
Sportsavdelingen.....Eston O. Sæther
Feature.....Kai Rosenberg
Fotoavdelingen.....Jan Dahl, Arne Pedersen
Deskavdelingen.....Lars A. Vada
Arkiv.....Elisabeth Dyvik
Setteri.....Trygve Riddervold
Dataavdelingen.....Svein Bjorkås

ABONNEMENTSPRISER inkl. søndag:

Pr. kvartal: kr. 635,-. Pr. halvår: kr. 1195,-.
Pr. år: kr. 2339,-. Flyttillegg.

Formframstilling: A/S Dagbladet, Akersgt. 49, Oslo 1.
Trykk: K/S A/S Dagblad-Trykk, Lørenskog